

Презентація на тему

Сварки та лайки

Лайка - емоційне, відкрите і сильне, як правило адресне вираз невдоволення, зазвичай йде як [реакція на помилку](#) або прокол.

При правильному вихованні замість лайки рекомендується зупинити неправильна поведінка і в режимі інструкції дати прийнятний варіант поведінки.

Мама попросила сина сходити в магазин, він сказав, що зайнятий і невдоволено дорікнув, що на вечерю знову мама робить не те. Мама може обуритися, а може сказати: «Добре, синку, про вечері поговоримо. А поки що, для початку, вибачся за невдоволені закиди в бік мами (Пробач, мамо). «Тепер з приводу магазину: або відповідай мені на запитання, хто повинен зараз сходити в магазин, чи все-таки сходи».

Ще картинка з життя: мама забирається на кухні і лається на дочку, що та їй не допомагає. Дочка в цій ситуації поспішає кудись змотатися подалі від мами, що маму ще більше злить і що ще більше відштовхує доньку. Якби мама замість лайки спокійно і вимогливо сказала: "Ксюша, підійди сюди, будь ласка!" (почекала, поки підійде). "У мене до тебе прохання - на кухні потрібно протерти полиці і помити мовляв. Коли це зможеш зробити?" - якщо стосунки не зіпсовані, Ксюша швидко все це зробить. І ніякої лайки не буде.

ЛА́ЙКА (образливе, принизливе слово), **СВА́РКА**, **ПРОКЛІ́Н**[**ПРОКЛЬО́Н***рідше*], **ПРОКЛЯ́ТТЯ** (з лиховісним побажанням); **МАТІО́К***розм.* (звич. з образливим ужитком слова "мати"). *Саламур - зовсім не лайка, нічого в цьому образливого не бачу* (О. Гончар); *Не дай же, Боже, справдиться його сварка* (Панас Мирний); *Страшний лемент знявся у залі, на підлітка посипалися прокльони і лайки за те, що перервав сеанс* (Ю. Щербак); *На пошту.. вона вдерлася роз'ярена, з повним ротом проклять: - Що вони там думають, іроди?* (О. Гончар); *- Переймай! - загорланив він, вигрібаючись із води, кленучи дідів, прадідів і прапращурів таким матюком, що аж верби поприщулялися* (Григорій Тютюнник). - Пор. **гру́бощі**.

ПОГРО́ЗА (обіцянка заподіяти яке-небудь зло, неприємність), **ГРІЗЬБА́**[**ГРОЗЬБА́**], **ЗАГРО́ЗА**, **ПОХВАЛЯ́ННЯ**, **ПОХВАЛЬБА́***розм.*, **НАХВАЛЯ́ННЯ***розм.*, **НАХВА́ЛКА***розм.*, **ПÓХВАЛКА***заст.*, **СВА́РКА***діал.* *І ніякими умовляннями тут не уловиш, ніякими погрозами не пригрозити* (О. Гончар); *Ні розвага, ні просьба, ні грізьба - ніщо не помагало. Замфір все лежав під кущем* (М. Коцюбинський); *- Буває такий [чоловік], що нічим його не візьмеш, ні гротьбою, ні просьбою* (В. Винниченко); *Не побоялася вона написати Орлову, добиваючись помилування або принаймні дозволу йому малювати, за що одержала сувору відповідь з прямою загрозою судом та арештом* (З. Тулуб); *- Зачувши панські похвалання, ти, Михайлику,.. візьмеш доброго дрюка, покличеш на поміч добрих сусідів...* (О. Ільченко); *Впевненість, що вороги святого хреста будуть вщент розбиті, значно похитнулася. Самовдоволена похвальба змінилася страхом за наслідки війни* (В. Канівець); *Оля гадала, що він уже й забув про своє нахвалання розповісти її батькам, як вона тонула* (Л. Юхвід); *Гандзючиха не прислухалася до Смолярчукових нахвалок* (Г. Косинка); *Що ж то сталось отам Лютим їх ворогам, Де їх похвалки злії навіки?* (І. Манжура); *Не дай же, Боже, справдиться його сварка: з двору тебе, як дохлу.*

Сімейна сварка... Спотворене люттю обличчя коханої людини, верескливий від роздратування голос, перелякані діти, дзенькіт розбитого посуду, звук ляпасу... Ні, не драматизуватимемо. Усе-таки в більшості родин сварки дуже далекі від таких бурхливих проявів і проходять значно спокійніше. Але навіть незначні побутові суперечки, сварки і просто лайки досить небезпечні для благополуччя сім'ї. Серйозні конфлікти — це окрема тема. Їх причини можуть критися в розбіжності поглядів на мораль і моральність. Не дивно, якщо такі конфлікти стають причиною катастрофи родинного життя. Але, хоч як це дивно, не менш небезпечні сварки через дрібниці. Вони як ті шкідливі капосні комахи — не так небезпечні самі по собі, як здатні отруїти життя. Сварки — це нормально. Усі сваряться. Або майже всі. Але для кого сварки — дрібні неприємні епізоди, а для кого — прокляття всього життя. Саме цим визначається рівень небезпеки незначних побутових сварок для сімейного життя. Все залежить від того, як до них ставитися. Драматизувати й перебільшувати значення сварок більше схильні жінки. Жіночу логіку характеризує формула: «Ти роздратований — отже, ти мене не любиш». Звісно, це не так. Людина має право бути в кепському настрої, їй не може подобатися все й завжди. Хвилини роздратування й невдоволення природні і не страшні. І все нормально, якщо це справді хвилини, а не години, дні й роки. Але так само, як головний біль може бути проявом різних хвороб, родинні сварки можуть виникати з абсолютно різних причин.

Найнеприємніше, коли дрібні сварки є проявом «дрібного» життя, в якому у подружжя немає спільних справ, інтересів або тем для обговорення. Сімейне життя може бути таким сірим і нудним, що сварки його трохи урізноманітнюють і пожвавлюють. Погано також, якщо сварка стає способом спілкування між чоловіком та дружиною. Утім, навіть такий, здавалося б, нездоровий шлюб може бути досить життєздатним, коли це всіх влаштовує. Іноді хтось із подружжя буває «пилкою» за складом свого характеру або наслідуючи модель спілкування у батьківській родині. Партнер, звісно, може звикнути до такого постійного «скрипу» невдоволення, але тоді пробитися до нього із серйозними проблемами вже буде неможливо. Незначні побутові сварки можуть бути проявом досить серйозної дисгармонії в сімейних стосунках. Їх причина може критися в боротьбі за лідерство в родині або за право мати власну думку; у бажанні самоутвердитися, принижуючи іншого; у підсвідомому прагненні, щоб саме партнер не витримав чвар і взяв на себе рішення про розлучення. Коли постійні дрібні конфлікти отруюють життя, слід замислитися не через що, а чому ви сваритеся. Адже незначні, на перший погляд, негаразди можуть бути не більш як зовнішнім проявом серйозних внутрішніх проблем.

Найнеприємніше, коли дрібні сварки є проявом «дрібного» життя, в якому у подружжя немає спільних справ, інтересів або тем для обговорення. Сімейне життя може бути таким сірим і нудним, що сварки його трохи урізноманітнюють і пожвавлюють. Погано також, якщо сварка стає способом спілкування між чоловіком та дружиною. Утім, навіть такий, здавалося б, нездоровий шлюб може бути досить життєздатним, коли це всіх влаштовує. Іноді хтось із подружжя буває «пилкою» за складом свого характеру або наслідуючи модель спілкування у батьківській родині. Партнер, звісно, може звикнути до такого постійного «скрипу» невдоволення, але тоді пробитися до нього із серйозними проблемами вже буде неможливо. Незначні побутові сварки можуть бути проявом досить серйозної дисгармонії в сімейних стосунках. Їх причина може критися в боротьбі за лідерство в родині або за право мати власну думку; у бажанні самоутвердитися, принижуючи іншого; у підсвідомому прагненні, щоб саме партнер не витримав чвар і взяв на себе рішення про розлучення. Коли постійні дрібні конфлікти отруюють життя

Молода жінка прийшла на консультацію зі скаргою на складнощі в стосунках зі своєю матір'ю: спокійна інтелігентна жінка перетворилася на тещу-мегеру після заміжжя доньки й особливо після народження онука. Причина її невдоволення була в тому, що зять «лізе в жіночі справи»: може приготувати їжу, випрати пелюшки й узагалі підстрахувати дружину з малюком. Здавалося б, теща має радіти такому зятеві, а вона його просто зненавиділа. Можливо, причина такої поведінки крилася в особистому житті новоспеченої тещі: її саму свого часу залишив чоловік із маленькою донькою на руках, заміж після цього вона так і не вийшла. Не слід спрощувати: вона, мовляв, заздрила доньці, хотіла їй зла і ніби мстилася за своє невдале життя. Швидше за все, вона навіть не усвідомлювала джерел свого роздратування, і якби погодилася на роботу з психологом, становище можна було б виправити. Але, на жаль, умовити її прийти на консультацію не вдалося. Коли ми кажемо «на жаль», то це стосується лише її, бо молода родина переїхала до іншого міста і благополучно виховує вже другу дитину. А заочна мама — вона ж теща, вона ж бабуся — у гордій (але чи щасливій?) самотності. І ще одна історія. До психолога прийшла молода сімейна пара. На візиті на поліг чоловік, бо вирішив — «із дружиною щось негаразд». Причиною його стурбованості став бурхливий конфлікт із вагітною дружиною через колір шпалер у дитячій кімнаті.

У принципі, не так складно навчитися, абстрагуючись від приводу сварки, вишукувати її причини. Наприклад, повернувшись із гостей, чоловік влаштовує дружині скандал із незначного приводу. Дружині варто замислитися: чи не занадто жваво вона розмовляла зі своїм колишнім однокурсником? А можливо, не слід було так захоплюватися новими меблями господарів? Чоловік міг сприйняти таку поведінку як прихований докір: «А ось ти не здатний заробити на нову обстановку». А коли вона ще й сказала щось у цьому дусі, і, не дай Боже, при сторонніх, то тут ми однозначно на боці чоловіка! Або, скажімо, дружина влаштовує скандал через дрібницю, повернувшись від свекрухи. Що ж, потрібно пригадати, скільки шпильок чоловікова мати встигла відпустити на її адресу впродовж їхнього спілкування. Мудрий чоловік стоїчно витримає будь-який скандал: нехай дружина розрядиться, він сильний, він терплячий, уже добре, що скандал не вибухнув між жінками. Принаймні якщо родина, що називається, здорова, якщо члени її люблять одне одного, то ніякі конфлікти не страшні. Але існує й зворотний зв'язок — щоб сімейні стосунки були гармонійними, а сварки не стали серйозним руйнівником родинного життя, треба навчитися залишати їх у вчорашньому дні. Не можна надавати їм занадто серйозного значення. Треба вчитися розпочинати кожен наступний день із чистого аркуша. Уявіть собі: ви разом, усією сім'єю зібралися в дорогу. І якщо ви тягтимете з собою валізу, набиту спогадами про всі конфлікти, сварки, негаразди, образи (реальні та мнимі), як важко вам буде йти вперед, яким тяжким і безрадіним буде ваш шлях. Тому найголовніше — вчитися прощати й забувати.

Мама попросила сина сходити в магазин, він сказав, що зайнятий і невдоволено дорікнув, що на вечерю знову мама робить не те. Мама може обуритися, а може сказати: «Добре, синку, про вечері поговоримо. А поки що, для початку, вибачся за невдоволені закиди в бік мами (Пробач, мамо). «Тепер з приводу магазину: або відповідай мені на запитання, хто повинен зараз сходити в магазин, чи все-таки сходи».

Ще картинка з життя: мама забирається на кухні і лається на дочку, що та їй не допомагає. Дочка в цій ситуації поспішає кудись змотатися подалі від мами, що маму ще більше злить і що ще більше відштовхує доньку. Якби мама замість лайки спокійно і вимогливо сказала: "Ксюша, підійди сюди, будь ласка!" (почекай, поки підійде). "У мене до тебе прохання на кухні потрібно протерти полиці і помити мовляв. Коли це зможеш

Але існує й зворотний зв'язок — щоб сімейні стосунки були гармонійними, а сварки не стали серйозним руйнівником родинного життя, треба навчитися залишати їх у вчорашньому дні. Не можна надавати їм занадто серйозного значення. Треба вчитися розпочинати кожен наступний день із чистого аркуша. Уявіть собі: ви разом, усією сім'єю зібралися в дорогу. І якщо ви тягтимете з собою валізу, набиту спогадами про всі конфлікти, сварки, негаразди, образи (реальні та мнимі), як важко вам буде йти вперед, яким тяжким і безраднісним буде ваш шлях. Тому найголовніше — вчитися прощати й забувати

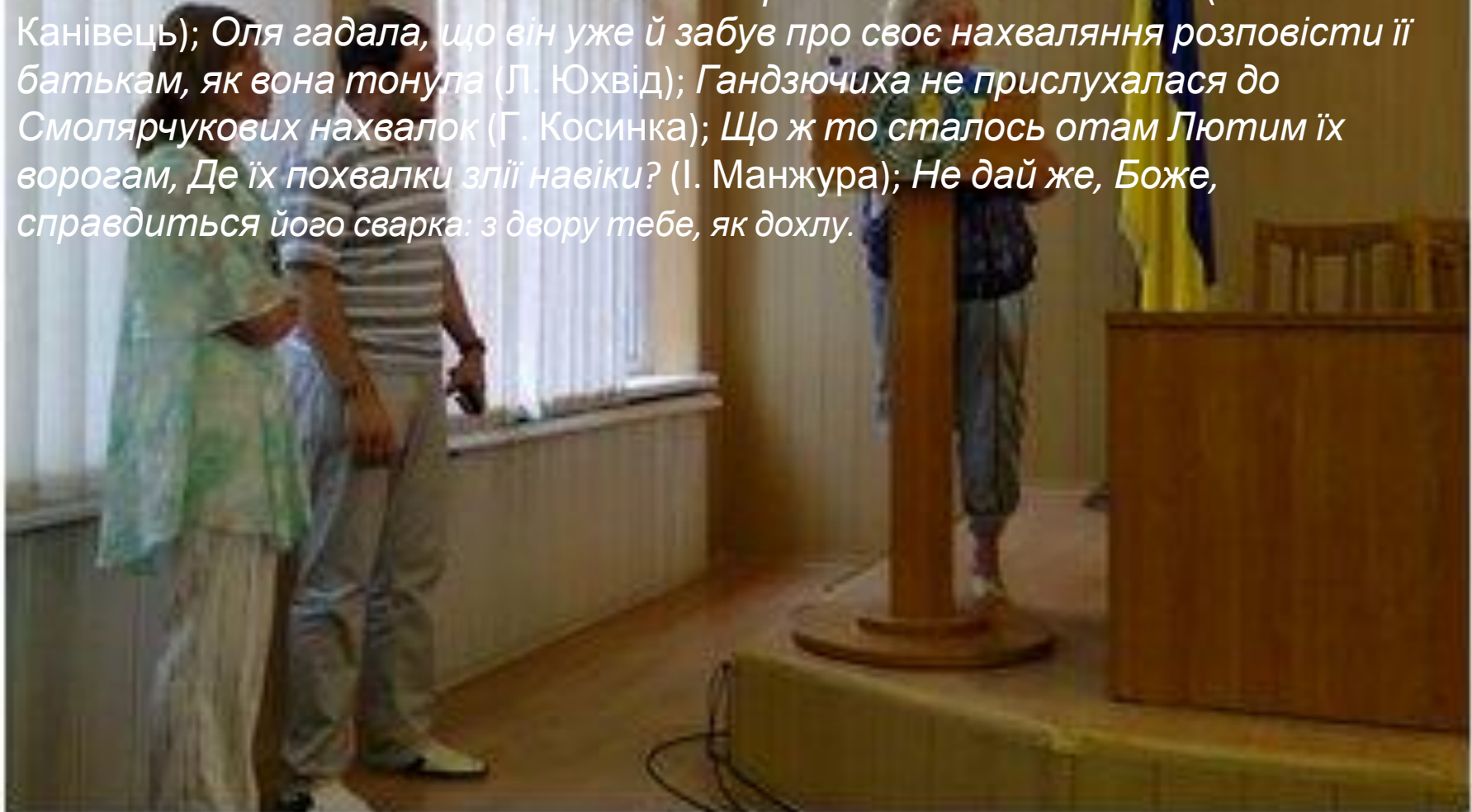

добиваючись помилування або принаймні дозволу йому малювати, за що одержала сувору відповідь з прямою загрозою судом та арештом (З. Тулуб); - Зачувши панські похваляння, ти, Михайлику,.. візьмеш доброго дрюка, покличеш на поміч добрих сусідів.. (О. Ільченко); Впевненість, що вороги святого хреста будуть вщент розбиті, значно похитнулася. Самовдоволена похвальба змінилася страхом за наслідки війни (В. Канівець); Оля гадала, що він уже й забув про своє нахваляння розповісти її батькам, як вона тонула (Л. Юхвід); Гандзючиха не прислухалася до Смолярчуків нахвалок (Г. Косинка); Що ж то сталось отам Лютим їх ворогам, Де їх похвалки злії навіки? (І. Манжура); Не дай же, Боже, справдиться його сварка: з двору тебе, як дохлу.

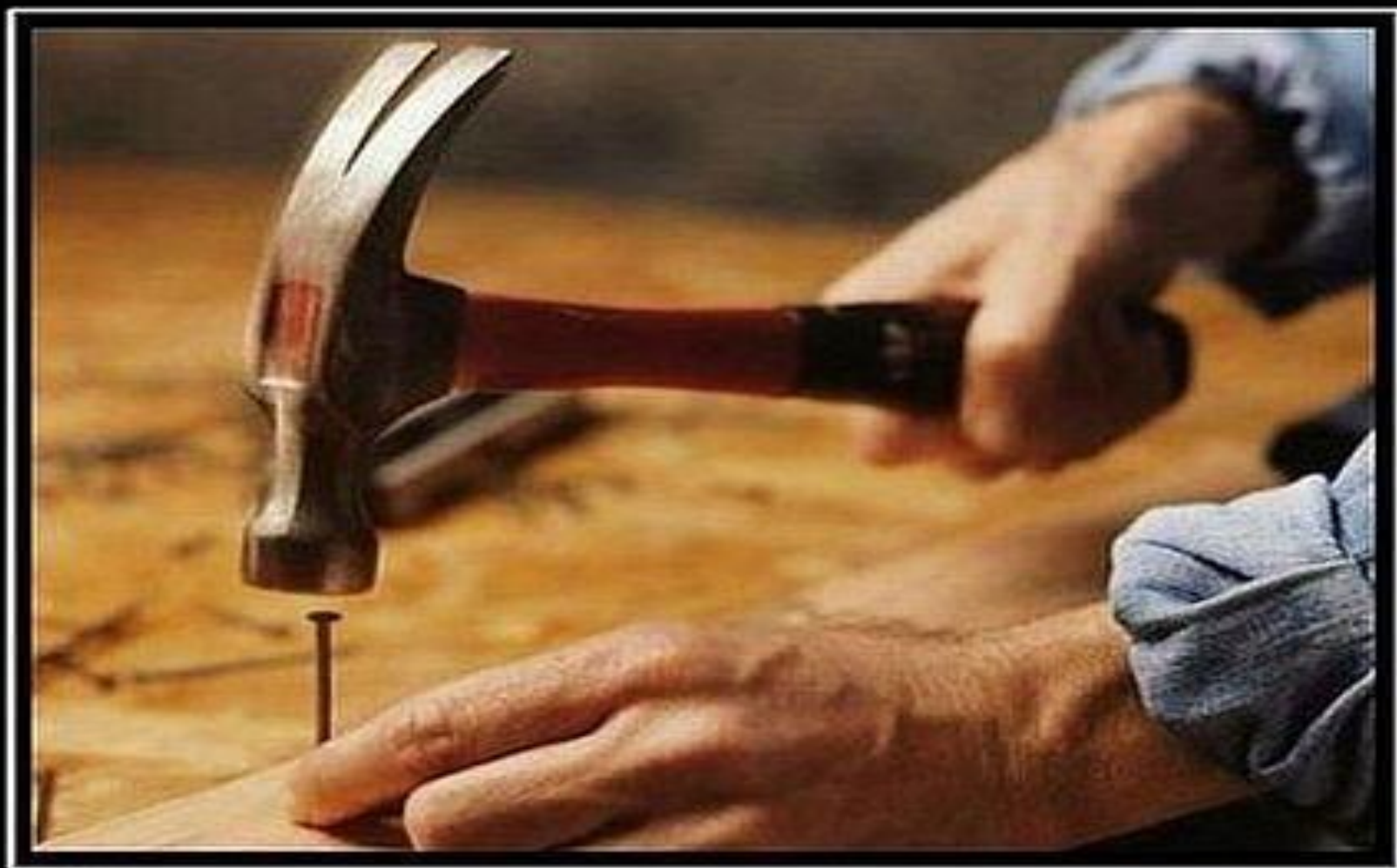

Одно неверное движение
и все вокруг узнают о твоём богатом
внутреннем мире

ПОГРÓЗА (обіцянка заповдіяти яке-небудь зло, неприємність), **ГРІЗЬБА**[**ГРОЗЬБА**], **ЗАГРÓЗА**, **ПОХВАЛЯ́ННЯ**, **ПОХВАЛЬБА́**розм., **НАХВАЛЯ́ННЯ**розм., **НАХВА́ЛКА**розм., **ПÓХВАЛКА**заст., **СВА́РКА**діал. І ніякими умовляннями тут не умовиш, ніякими погрозами не пригрозити (О. Гончар); Ні розвага, ні просьба, ні грізба - ніщо не помагало. Замфір все лежав під кущем (М. Коцюбинський); - Буває такий [чоловік], що нічим його не візьмеш, ні грізбою, ні просьбою (В. Винниченко); Не побоялася вона написати Орлову, добиваючись помилування або принаймні дозволу йому малювати, за що одержала сувору відповідь з прямою загрозою судом та арештом (З. Тулуб); - Зачувши панські похваляння, ти, Михайлику,..

THE END